



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 547

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iulie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 271 din 24 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002.....	1-3	344/B/4.620/1.448. — Ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, ministrului afacerilor externe și al ministrului economiei și comerțului pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular	6-15
Decizia nr. 308 din 10 iulie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	4-5	★ Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 271

din 24 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Jenică Băsescu în Dosarul nr. 981/2003 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 149C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Sergiu Mihai Băsescu în Dosarul nr. 980/2003 al Tribunalului Iași. La apelul

nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 149C/2003 la Dosarul nr. 148C/2003.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, susținând că textele de lege criticate respectă prevederile constituționale invocate ca fiind încălcate. Arată că în cauză își mențin valabilitatea cele statuate de Curtea Constituțională în Decizia Plenului nr. 1/1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 martie 2003, pronunțate în dosarele nr. 981/2003 și nr. 980/2003, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002**, excepție ridicată de Jenică Bănescu și Sergiu Mihai Bănescu în cauze având ca obiect contestații în anulare.

În motivarea excepției, al cărei conținut este identic, se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (3), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1) și (2), art. 51 și 128 din Constituție. Se arată că prin „stabilirea competenței secției de contencios administrativ a tribunalului în rezolvarea recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea contravențională” s-au încălcat dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în fața legii și a instanțelor de judecată, precum și cele privind folosirea căilor de atac, întrucât „un raport juridic în care cealaltă parte — în speță, Primăria Municipiului Iași — s-a situat pe o poziție net superioară, este dedus judecării unei instanțe de contencios administrativ în loc să fie dat în competența instanței civile, cum ar fi normal”.

Tribunalul Iași apreciază că textele criticate nu încalcă principiile constituționale enunțate de autorul excepției. Astfel, arată că legalitatea procesului-verbal de contravenție, care este un act administrativ de autoritate, este supusă controlului judecătoresc, „tocmai pentru a proteja pe particulari împotriva eventualelor abuzuri ale agenților publici”. Mai arată că „judecătoria, fiind competentă să soluționeze conflictul juridic dintre un organ al puterii executive și un particular [...], desfășoară o activitate de contencios administrativ fără procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 și fără a fi instanță specializată în soluționarea unor astfel de conflicte, așa cum este secția de contencios administrativ a tribunalului”. Se consideră că „un astfel de conflict juridic nu poate fi privit ca un proces civil și tocmai în scopul de a pune de acord procedura privind controlul judecătoresc asupra actului administrativ de autoritate care este procesul-verbal de contravenție cu natura acestui act și totodată de a unifica această procedură de control și în ceea ce privește calea de atac a recursului, prin Legea nr. 180/2002 au fost introduse în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 dispozițiile art. 34 alin. (2) ce stabilesc competența de soluționare a acestei căi de atac în favoarea secției de contencios administrativ a tribunalului”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că „normele criticate trebuie privite în contextul întregii reglementări a regimului juridic al contravențiilor, a cărei adoptare, departe de a constitui o încălcare a principiilor constituționale invocate, constituie expresia aplicării lor”. În acest sens, în esență, arată că, respectându-se dispozițiile art. 21, 51, 128 și ale art. 125 alin. (3) din Constituție, actul normativ criticat prevede, prin art. 31 alin. (1), art. 32 alin. (2) și art. 34 alin. (2), posibilitatea exercitării căilor de atac, respectiv formularea plângerii la judecătoria împotriva procesului-verbal contravențional, precum și a recursului împotriva hotărârii prin care s-a soluționat plângerea. Competența secției de contencios administrativ a tribunalului de a judeca recursul se justifică prin caracterul raporturilor juridice deduse judecării, iar faptul că judecătoria este competentă să soluționeze în primă instanță aceste cauze nu schimbă cu nimic caracterul raporturilor juridice ori natura răspunderii administrative. În fapt, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, creează un tratament diferențiat pentru părțile raportului juridic născut dintr-un act administrativ de autoritate, aflate, după cum este și firesc, în situații diferite, fără ca prin aceasta să aducă atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor. În acest sens este menționată Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale. În esență, se arată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, întrucât principiul egalității nu exclude, ci presupune soluții diferite pentru situații diferite, și nici principiul accesului liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție. Dimpotrivă, „prin textul legal atacat asigurându-se tocmai accesul la justiție, respectiv la o cale de atac, în cazul unor litigii care au un caracter specific”, în acest sens menționându-se Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. „Reglementarea prin lege a unei anumite secții din cadrul unei instanțe, care să judece un anumit tip de litigii, este conformă prerogativei legiuitorului de a institui, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, reguli de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv a unor reguli speciale de procedură” și nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 128 din Legea fundamentală. În ceea ce privește invocarea art. 1 alin. (3) și art. 51 din Constituție, se apreciază că aceste texte nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție,

precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 11 din Legea nr. 180/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Aceste prevederi au următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții de lege contravin următoarelor articole din Constituție:

— Art. 1 alin. (3): „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*”

— Art. 16 alin. (1) și (2): „*(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.*”

— Art. 21: „*(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

— Art. 51: „*Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.*”

— Art. 128: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține:

Art. 34 alin. (2) din ordonanța criticată, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 11 din Legea nr. 180/2002, stabilește că hotărârea judecătorească prin care a fost soluționată plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunii poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului.

În esență, prin critica de neconstituționalitate formulată se susține că, „stabilind competența secției de contencios administrativ a tribunalului în rezolvarea recursului împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea

contravențională, s-au încălcat dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în fața legii și a instanțelor, precum și la folosirea căilor de atac”, așadar, art. 16 alin. (1) și (2) și art. 128 din Constituție.

Din analiza criticilor formulate prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi, Curtea constată că prin stabilirea competenței secției de contencios administrativ a tribunalului de a judeca recursul declarat împotriva hotărârii judecătorești de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal contravențional nu se creează nici o discriminare. Aceasta deoarece principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, astfel încât la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite, un tratament juridic diferențiat. În acest sens a statuat Curtea în mod constant în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994. În cauză, existența unor reguli diferite și a unui tratament juridic distinct sunt justificate de specificul litigiilor în care se judecă legalitatea unor acte administrative, cum este și procesul-verbal de constatare și de aplicare a sancțiunilor.

În legătură cu invocarea încălcării prevederilor art. 128 din Constituție privind „*Folosirea căilor de atac*”, Curtea constată că textul criticat este chiar în sensul acestor dispoziții, potrivit cărora, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, precum și al dispozițiilor constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora legiuitorul stabilește prin lege competența și procedura de judecată. Or, reglementarea prin prevederile art. 34 alin. (2) din ordonanța criticată a competenței de soluționare a recursului de către instanța de contencios administrativ, atunci când parte în proces este un organ al administrației publice, iar nu, așa cum susține autorul excepției, de către instanța civilă, nu numai că nu este contrară textelor din Constituție menționate, ci, dimpotrivă, le dă expresie.

În sfârșit, autorul excepției mai invocă și încălcarea art. 1 alin. (3), art. 21 și 51 din Constituție, în legătură cu care însă nu formulează nici un motiv de neconstituționalitate. Așa fiind, cu privire la acestea, Curtea nu se poate pronunța, întrucât s-ar substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unui motiv de neconstituționalitate și, în felul acesta, ar executa din oficiu un control de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, excepție ridicată de Jenică Bănescu în Dosarul nr. 981/2003 al Tribunalului Iași și de Sergiu Mihai Bănescu în Dosarul nr. 980/2003 al aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 308

din 10 iulie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Elisaveta Cristea în Dosarul nr. 937/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autoarea excepției de neconstituționalitate, prin avocat, precum și părțile, Liliana Ionescu și Carmen Benga, de asemenea, prin apărător, lipsind partea, Consiliul General al Municipiului București, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autoarei excepției susține neconstituționalitatea textului de lege criticat, arătând că art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 creează o discriminare între reclamant și pârât în cadrul unui litigiu având ca obiect imobile preluate de stat în mod abuziv. Întrucât părțile nu se află în situații juridice diferite, de natură a justifica un tratament diferențiat, ci doar pe poziții procesuale distincte, posibilitatea recunoscută exclusiv reclamantului de a alege calea Legii nr. 10/2001, renunțând la judecarea cauzei aflată în curs de desfășurare pe rolul instanței judecătorești sau solicitând suspendarea acesteia, reprezintă un privilegiu acordat persoanei îndreptățite, care înfrânge dispozițiile art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Avocatul părților Liliana Ionescu și Carmen Benga apreciază că nu poate exista identitate de tratament între persoanele depozitate în mod abuziv de către stat în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și cele care, având calitatea de chiriași, au dobândit imobilele în baza unor reglementări ulterioare. Situațiile juridice sunt în mod evident diferite, astfel încât tratamentul aplicabil nu poate fi decât diferit. Critica de neconstituționalitate este cu atât mai nefondată cu cât pârâtul într-un proces nu este în măsură de a renunța la judecată sau de a cere suspendarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, în ceea ce îl privește negăsindu-și aplicare principiul disponibilității.

Se mai arată că finalitatea textului de lege criticat este aceea de a asigura mijloace procesuale egale persoanelor îndreptățite, care au întreprins demersuri înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 10/2001, ca și celor care au formulat acțiuni în temeiul legii noi, ceea ce este în deplină concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că art. 47 alin. (1) din Legea

nr. 10/2001 nu încalcă prevederile constituționale invocate de autoarea excepției. În acest sens, arată că textul de lege criticat dă expresie principiului disponibilității în procesul civil, fără a crea privilegii sau discriminări între părțile aflate în litigiu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 937/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001**, excepție ridicată de Elisaveta Cristea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că din redactarea art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 reiese că, în cazul litigiilor aflate pe rolul instanțelor în momentul intrării în vigoare a acestei legi, numai reclamantul („*persoana îndreptățită*”) poate beneficia de prevederile noii legi, nu și pârâtul care este, în cele mai multe cazuri, fostul chiriaș dobânditor, în condițiile Legii nr. 112/1995, al imobilului revendicat.

Legea nr. 10/2001 nu se aplică în mod egal tuturor părților din proces și, drept urmare, ne aflăm în fața unui caz neechivoc de violare a principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că textul de lege care face obiectul criticii de neconstituționalitate dă expresie principiului disponibilității, în temeiul căruia reclamantul are dreptul de a stabili cadrul procesual. Din această perspectivă, noțiunea de „*persoană îndreptățită*” trebuie înțeleasă ca desemnând persoana care are dreptul și, în același timp, obligația de a arăta temeiul juridic al pretențiilor sale, deci reclamantul care solicită restituirea în natură a imobilului sau măsurii reparatorii.

Legea nu se aplică „în mod egal tuturor”, dacă această aplicare presupune o poziție procesuală diferită a părților. Acest lucru nu reprezintă însă o încălcare a principiului constituțional al egalității în fața legii.

Se consideră, în consecință, că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 se referă la două situații distincte, și anume, situația fostului proprietar care revendică imobilul (el fiind persoana îndreptățită să beneficieze de măsurile reparatorii prevăzute de Legea nr. 10/2001) și

situația fostului chiriaș care a cumpărat imobilul în baza Legii nr. 112/1995. Aceste situații distincte creează premisele unui tratament juridic diferit și, prin urmare, nu se încalcă principiul egalității în drepturi.

Așa fiind, se apreciază că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, modificată și completată, sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 47 alin. (1): „Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și în cazul acțiunilor în curs de judecată, persoana îndreptățită putând alege calea acestei legi, renunțând la judecarea cauzei sau solicitând suspendarea cauzei.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale:

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat dă expresie principiului disponibilității, consacrat de legea procesuală română, care conferă reclamantului — în anumite limite — dreptul de a decide cu privire la continuarea procesului pe care l-a declanșat și, prin urmare, nu constituie o încălcare a drepturilor părților litigante și nu creează discriminări pe plan procesual între acestea. În concordanță cu ceea ce Curtea a statuat în mod constant, egalitatea de tratament

presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie justificându-se doar atunci când, pentru situații similare, instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică. Or, în cauză, regimul juridic diferit este determinat de apartenența părților la categoria de „persoane îndreptățite”, cu semnificația conferită prin art. 3 din Legea nr. 10/2001, apartenență care, procesual, le conferă calitate procesuală activă sau, dimpotrivă, la categoria beneficiarilor preluării abuzive care, ca deținători ai bunurilor în litigiu, au calitate procesuală pasivă. Așa fiind, situațiile diferite în care se găsesc părțile în proces justifică un tratament diferențiat și, prin urmare, critica de neconstituționalitate a reglementării în cauză, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, este neîntemeiată.

Pe de altă parte, Curtea constată că dispozițiile art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 au caracter derogator de la dreptul comun în materie, care instituie anumite limite ale exercitării dreptului reclamantului de a se desista temporar sau definitiv de la judecată (art. 242 alin. 1 din Codul de procedură civilă prevede că „Instanța va suspenda judecata: 1. când amândouă părțile o cer; [...]”, respectiv art. 246 alin. 4 din același cod dispune că atunci „Când părțile au intrat în dezbaterile fondului, renunțarea nu se poate face decât cu învoierea celeilalte părți”). Această derogare este justificată de scopul Legii nr. 10/2001, și anume repararea prejudiciilor suferite de foștii proprietari, care se realizează prin restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv de către stat sau, în cazul în care restituirea nu mai este posibilă, prin stabilirea unor măsuri reparatorii prin echivalent. Astfel, finalitatea textului de lege criticat este aceea de a crea posibilitatea tuturor persoanelor îndreptățite de a beneficia în egală măsură de dispozițiile Legii nr. 10/2001, indiferent de momentul în care au formulat acțiuni având ca obiect restituirea imobilelor de care au fost deposedate, respectiv înainte sau după intrarea în vigoare a legii menționate. În virtutea acestei reglementări, persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii sunt supuse aceluiași tratament juridic, în deplină concordanță cu principiul egalității în drepturi a cetățenilor, fără ca, în ceea ce le privește, norma legală să consacre diferențe pe planul regimului juridic, singura ipoteză în care s-ar fi putut reține că este discriminatorie, deci neconstituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Elisaveta Cristea în Dosarul nr. 937/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iulie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, SOLIDARITĂȚII
SOCIALE ȘI FAMILIEI
Nr. 344 din 16 iulie 2003

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE
Nr. B/4.620 din 18 iulie 2003

MINISTERUL ECONOMIEI
ȘI COMERȚULUI
Nr. 1.448 din 18 iulie 2003

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular

Având în vedere:

- Hotărârea Guvernului nr. 737/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei;
- Hotărârea Guvernului nr. 733/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe;
- Hotărârea Guvernului nr. 738/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Comerțului;
- Hotărârea Guvernului nr. 771/2003 privind aprobarea Statutului Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular,

ministrul muncii, solidarității sociale și familiei, ministrul afacerilor externe și ministrul delegat pentru comerț emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 2 iunie 2003, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se aplică de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerul Afacerilor

Externe, Ministerul Economiei și Comerțului, Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, casele teritoriale și locale de pensii, precum și de către persoanele juridice și fizice cărora le revin drepturi și obligații care decurg din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, solidarității
sociale și familiei,
Elena Dumitru

Ministrul
afacerilor externe,
Mircea Geoană

Ministrul delegat
pentru comerț,
Eugen Dijmărescu

ANEXĂ

N O R M E

de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular

1. În sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 privind sistemul de pensionare a membrilor personalului diplomatic și consular, au calitatea de membri ai personalului diplomatic și consular actualii și foștii angajați ai Ministerului Afacerilor Externe și ai direcțiilor generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului, care au dobândit grade diplomatice și consulare, precum și persoanele trimise în misiuni permanente, cu grade diplomatice ca ministru consilier, consilier economic, secretar

economic I, secretar economic II, secretar economic III, la ambasadete, consulatete și alte reprezentanțe ale României în străinătate, de către Ministerul Economiei și Comerțului și fostele ministere și departamente de comerț exterior. Aceste persoane trimise în misiuni permanente au calitatea de membri ai personalului diplomatic și consular numai pe durata misiunilor respective.

Direcțiile generale din Ministerul Economiei și Comerțului menționate mai sus sunt: Europa, Relații bilaterale, Politici

comerciale și promovare export, aflate în coordonarea ministrului delegat pentru comerț.

2. Membrii personalului diplomatic și consular din Ministerul Afacerilor Externe, care beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, au următoarele grade diplomatice și consulare:

- ambasador;
- ministru plenipotențiar;
- ministru consilier;
- consilier diplomatic, consul general;
- secretar I, consul;
- secretar II, viceconsul;
- secretar III;
- atașat, agent consular.

Membrii personalului diplomatic și consular ocupă în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, la ambasadele, consulatele și alte reprezentanțe ale României în străinătate, funcții diplomatice și consulare echivalente gradelor diplomatice sau consulare pe care le dețin.

3. Categoriile de personal din direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului și fostele ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională, care beneficiază de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, sunt:

a) în direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului, personalul încadrat pe grade, respectiv funcții diplomatice, precum și personalul încadrat pe funcții publice de execuție, care desfășoară activitate de comerț exterior și cooperare economică internațională:

- grade și funcții diplomatice:
 - ministru consilier;
 - consilier diplomatic;
 - secretar I;
 - secretar II;
 - secretar III;
 - atașat;
- funcții publice de execuție:
 - consilier A/I/1;
 - consilier A/I/2;
 - consilier A/I/3;
 - expert A/II/1;
 - expert A/II/2;

b) din fostele ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională, personalul încadrat la data pensionării pe următoarele funcții:

- ministru consilier;
- consilier economic;
- secretar economic;
- economist principal;
- inginer principal;
- economist;
- inginer;
- consilier juridic;
- inspector general;
- consilier IA;

- consilier I;
- consilier II;
- consilier A/I/1;
- consilier A/I/2;
- consilier A/I/3.

4. În vederea stabilirii pensiei de serviciu, în conformitate cu prevederile art. 2 și ale art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, a membrilor personalului diplomatic și consular din Ministerul Afacerilor Externe și a diplomaților și funcționarilor publici din direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului, dosarul de pensie trebuie să cuprindă:

— actele necesare stabilirii pensiei, conform prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— adeverință-tip pentru pensia de serviciu, conform anexelor nr. 1 și 3 la prezentele norme, întocmită de Ministerul Afacerilor Externe, respectiv de Ministerul Economiei și Comerțului, care va cuprinde vechimea în diplomație sau vechimea în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională și venitul salarial lunar net la data acordării dreptului de pensie.

5. Venitul salarial lunar net pe baza căruia se stabilește pensia de serviciu se determină prin scăderea din venitul salarial lunar brut realizat a impozitului aferent. Venitul salarial lunar brut se compune din salariul de bază și suma aferentă procentului de spor de vechime avut la data pensionării.

6. Pentru membrii personalului diplomatic și consular care au lucrat atât în Ministerul Afacerilor Externe, cât și în direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului și fostele ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională și care îndeplinesc condițiile de acordare a pensiei de serviciu, adeverința-tip va fi eliberată de ultima instituție angajatoare, pe baza confirmării vechimii realizate de către instituțiile angajatoare anterioare.

7. Constituie vechime în diplomație munca diplomatică desfășurată de angajații Ministerului Afacerilor Externe începând cu data dobândirii calității de membri ai personalului diplomatic și consular până la data pensionării din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, la care se adaugă perioadele aferente cursurilor postuniversitare și stagiilor de pregătire, respectiv de specializare pentru activitatea diplomatică și consulară.

8. În sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, se consideră vechime în diplomație cursurile și stagiile de pregătire, respectiv de specializare pentru activitatea diplomatică și consulară, care îndeplinesc următoarele condiții:

— cursurile postuniversitare de relații internaționale sau altele similare, efectuate în țară sau în străinătate, dacă sunt înscrise ca vechime în cartelele de muncă, iar absolvenții acestor cursuri au fost angajați în Ministerul

Afacerilor Externe ca membri ai personalului diplomatic și consular;

— stagiile de specializare efectuate în țară sau în străinătate de membri ai personalului diplomatic și consular;

— stagiile de specializare în activitatea diplomatică sau consulară, efectuate în Ministerul Afacerilor Externe de angajați ai acestui minister ca referenți ajutori și referenți cu studii superioare sau ca referenți ajutori relații și referenți relații cu studii superioare; din aceste stagii se consideră vechime în diplomatie perioada până la dobândirea calității de membru al personalului diplomatic și consular, dar nu mai mult de 2 ani, în cazul în care dobândirea calității de membru al personalului diplomatic și consular s-a realizat într-o perioadă mai mare de 2 ani;

— stagiile de specializare în activitatea diplomatică sau consulară, efectuate în Ministerul Afacerilor Externe de angajați ai acestui minister, de la data încadrării în funcția de atașat stagiar sau în funcții juridice la direcțiile consulare, juridică și tratate, până la data dobândirii calității de membru al personalului diplomatic și consular, dar nu mai mult de 3 ani, în cazul în care dobândirea acestei calități s-a realizat într-o perioadă mai mare de 3 ani.

9. În situația întreruperii activității diplomatice din diverse motive, perioadele lucrate în diplomatie se însumează dacă persoana a fost sau este încadrată, la data pensionării, în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe.

10. Se consideră vechime în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională perioada cuprinsă de la data angajării în direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului sau în administrațiile centrale ale fostelor ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională, în compartimente cu specific de comerț exterior sau cooperare economică internațională, până la data pensionării din administrațiile centrale ale acestor ministere, departamente și direcții generale.

De asemenea, se consideră vechime în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională și perioada în care o persoană a lucrat în calitate de trimis în misiuni permanente cu grade diplomatice de către Ministerul Economiei și Comerțului sau de către fostele ministere și departamente de comerț exterior.

11. În situația întreruperii activității de comerț exterior și cooperare economică internațională din diverse motive, perioadele lucrate în aceste domenii se însumează dacă persoana care solicită pensie de serviciu a fost sau este încadrată, la data pensionării, în direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului și în administrațiile centrale ale fostelor ministere și departamente de comerț exterior și cooperare economică internațională.

12. Pensiile aflate în plată până la apariția Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003 se actualizează în conformitate cu prevederile art. 3 și ale art. 4 alin. (3) din această ordonanță de urgență. Drepturile de pensie stabilite

ca urmare a actualizării se cuvin și se plătesc începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, respectiv de la 2 iunie 2003, cu respectarea termenului general de prescripție.

13. Actualizarea pensiei de serviciu, conform prevederilor art. 3 și ale art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, se face în baza unei cereri adresate casei teritoriale de pensii, însoțită de adeverința-tip prezentată în anexele nr. 2 și 4 la prezentele norme, eliberată de Ministerul Afacerilor Externe sau, după caz, de Ministerul Economiei și Comerțului.

14. Actualizarea pensiilor persoanelor prevăzute la art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003 se face prin echivalarea funcțiilor avute la data pensionării cu funcțiile persoanelor aflate în activitate în direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului, luându-se în considerare salariile de bază ale acestora la limita maximă de încadrare, la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 192/2002 privind reglementarea drepturilor de natură salarială ale funcționarilor publici și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2002 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2003 personalului diplomatic salarizat potrivit Ordonanței Guvernului nr. 65/1998 privind salarizarea unor categorii de diplomați. Responsabilitatea privind legalitatea și corectitudinea acestei echivalări revine în exclusivitate Ministerului Economiei și Comerțului.

15. Răspunderea pentru corectitudinea și legalitatea stabilirii venitului salarial lunar net, cât și a vechimii în diplomatie, respectiv a vechimii în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, revine în exclusivitate instituției care eliberează adeverința-tip.

16. Stabilirea, actualizarea și plata pensiilor de serviciu se efectuează de către Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin casele teritoriale de pensii.

17. Cererea de înscriere la pensia de serviciu sau de actualizare a pensiilor din sistemul public, însoțită de adeverința-tip, va fi depusă de solicitant la casa teritorială de pensii, care va calcula atât pensia din sistemul public stabilită conform Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, cât și pensia de serviciu stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003.

Pensia care se achită titularului este pensia cea mai avantajoasă.

18. Casa teritorială de pensii va emite o singură decizie de pensie în care vor fi înscrise distinct cuantumul celor două categorii de pensii, pensia din sistemul public, respectiv pensia de serviciu, precum și diferența dintre cele două pensii care urmează a fi suportată de la bugetul de stat conform art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003.

Această diferență urmează a fi evidențiată distinct și pe fișa contabilă.

19. Pensiile personalului diplomatic și consular din Ministerul Afacerilor Externe, aflate în plată la data apariției Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, se actualizează în conformitate cu prevederile art. 3 din această ordonanță de urgență.

Pentru personalul diplomatic și consular din Ministerul Afacerilor Externe, cu decizie emisă și nepusă în plată, pensia de serviciu se va stabili ca o înscriere nouă, avându-se în vedere și perioada lucrată în diplomație după stabilirea dreptului de pensie.

20. Pensiile persoanelor pensionate din administrația centrală a Departamentului de Comerț Exterior și a celorlalte ministere și departamente de comerț exterior menționate la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, indiferent dacă acestea sunt sau nu în plată la data apariției ordonanței de urgență susmenționate, se actualizează în conformitate cu prevederile alin. (3) al aceluiași articol.

21. Actualizarea pensiilor de serviciu conform prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003 se face după cum urmează:

a) pentru persoanele care se vor pensiona conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2003, în funcție de evoluția salariilor de bază avute de acestea la data pensionării;

b) pentru persoanele prevăzute la art. 3 și la art. 4 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, în funcție de evoluția salariilor de bază corespunzătoare limitei maxime de încadrare a membrilor personalului diplomatic și consular, cu aceleași grade diplomatice sau consulare din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, respectiv a persoanelor cu aceleași funcții din direcțiile generale cu atribuții de comerț exterior și cooperare economică internațională din Ministerul Economiei și Comerțului.

În cazul în care se va introduce o limită minimă, respectiv maximă, și la salarizarea membrului personalului diplomatic și consular cu gradul și funcția de ambasador, aflat în activitate în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, actualizarea pensiei de serviciu pentru membrii personalului diplomatic și consular, prevăzuți la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003 se efectuează, conform alin. (1) al aceluiași articol, în funcție de limita maximă de salarizare a ambasadorului.

22. În aplicarea prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, privind actualizarea pensiei de serviciu, se stabilește următoarea procedură:

a) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Economiei și Comerțului vor informa în scris Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale ori de câte ori va avea loc o majorare a salariilor lunare de bază ale personalului aflat în activitate.

b) Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale va transmite celor două ministere menționate la lit. a) listele cu titularii pensiilor de serviciu, aflați în plată, conform anexelor nr. 5 și 6 la prezentele norme.

c) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Economiei și Comerțului vor completa listele menționate la lit. b) cu datele necesare actualizării pensiilor de serviciu și le vor transmite caselor teritoriale de pensii în vederea punerii în aplicare.

23. Actualizarea pensiilor de serviciu se va face o dată cu majorarea salariilor de bază ale personalului în activitate în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, respectiv a Ministerului Economiei și Comerțului.

24. Persoanelor prevăzute la art. 1 alin. (1) și la art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, pensionari de invaliditate, care solicită trecerea în categoria pensionarilor pentru limită de vârstă în baza art. 64 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, li se va calcula, la cerere, și pensia de serviciu prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2003, dacă la data pensionării pentru limită de vârstă au stagiul complet de cotizare și o vechime în diplomație, respectiv în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională, de cel puțin 20 de ani bărbații și 15 ani femeile. Perioada cât solicitanții au beneficiat de pensie de invaliditate nu constituie vechime în diplomație sau în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională.

25. Pensia de serviciu nu se recalculează prin valorificarea stagiilor de cotizare realizate, după pensionare, în diplomație sau în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională.

26. Pensia de urmaș se calculează potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, din pensia de serviciu a titularului.

27. Pensia de urmaș, calculată din pensia de serviciu, nu se actualizează. Pensia de urmaș, calculată din pensia pentru limită de vârstă din sistemul public, este supusă măsurilor de protecție socială acordate acestei categorii de pensie, iar diferența inițială dintre pensia de urmaș stabilită din pensia de serviciu și pensia de urmaș stabilită din pensia pentru limită de vârstă rămâne constantă.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Localitatea.....
 Județ/Sector.....
 Telefon.....
 Direcția Organizare Resurse Umane Nr.....
 Direcția Finanțe, Salarizare și Contabilitate Nr.....

LISTA
 pensionarilor care beneficiază de actualizarea pensiei de serviciu

JUDEȚ (SECTOR)

Nr. crt.	Nume/prenume	Nr. decizie	Cod numeric personal	Vechime totală în diplomatie (ani)	Venitul salarial lunar net (lei)	Data cu care se actualizează dreptul de pensie
0	1	2	3	4	5	6

**Direcția Organizare Resurse Umane,
 Director,**

**Direcția Finanțe, Salarizare și Contabilitate,
 Director,**

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI COMERTULUI

Localitatea.....

Județ/Sector.....

Telefon.....

Direcția Generală Buget, Economico-Financiară și Administrativ Nr.../.....

Direcția Resurse Umane Nr...../.....

LISTA

pensionarilor care beneficiază de actualizarea pensiei de serviciu

JUDEȚ (SECTOR)

Nr. crt.	Nume/prenume	Nr. Decizie	Cod numeric personal	Vechime totală în activitatea comerț exterior și cooperare economică internațională	Venitul salarial lunar net	Data cu care se actualizează dreptul de pensie

**Direcția Generală Buget ,
Economico-Financiară și Administrativ
Director general,**

**Direcția Resurse Umane,
Director,**

RECTIFICĂRI

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 857/2003 privind transmiterea unui imobil din proprietatea publică a statului și din administrarea Agenției Domeniilor Statului în domeniul privat al municipiului București și în administrarea Consiliului Local al Sectorului 1 al Municipiului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 24 iulie 2003, se fac următoarele rectificări:

— la coloana 2 — Persoana juridică de la care se transmite imobilul — în loc de: „*Agenția Domeniilor Statului, Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Băneasa — București*” se va citi: „*Agenția Domeniilor Statului, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor — București*”;

— la coloana 4 — Caracteristicile tehnice ale imobilului:

— în loc de: „*Parcela 703 = 0,1 ha*” se va citi: „*Parcela 783 = 2,90 ha*”;

— în loc de: „*Parcela 704 = 2,59 ha*” se va citi: „*Parcela 782 = 2,11 ha*”;

— în loc de: „*Tarlaua 705 = 3,31 ha*” se va citi: „*Parcelele 779 și 769 în suprafață de 0,99 ha*”;

— în loc de: „*Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Băneasa — București*” se va citi: „*Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor — București*”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
